

d'escriure la tesi sense realitzar-ho. L'única realitat desitjable, a l'estudiar el Doctorat, era per la majoria el parell de mesos de barrila madrilenya... Després d'abandonar la cort i escampar-se per tots els indrets amb el Doctorat i la tesi, no hi pensen més que els opositors *per se*, els concursants perpètuus que els sembla la vida impossible si no porten la etiqueta d'un càrrec oficial.

Faran medicina interna, obstetrícia, especialitats, cirurgia, oposicions?...!

Alguns ho encertaran, perquè hauran trobat la coincidència de la vocació amb l'aptitud professional, i l'adaptabilitat de llur intel·ligència a les activitats professionals serà perfecta. Aquests són els més afortunats i caminen rectes sense interrupcions pel camí del triomf, aconseguint el màxim rendiment i deixant un immens benefici per l'humanitat.

Els que no ho hagin encertat, fracassaran o es veuran obligats a rectificar quan es donin compte dels viaranyos equivocats que una sola orientació els hi havia proporcionat.

Seria difícilíssim marcar normes absolutes per a orientar la nostra joventut, ni tenim les pretensions de fer-ho en un treball d'aquesta índole. Solament remarcarem el fet de què en la nostra professió hi regna com a totes les altres una completa desorientació.

L'important problema professional de l'adaptació i de les aptituds no ha preocupat seriosament als nostres universitaris. Seria una preocupació molt útil pels estudiants i per l'humanitat malalta.

Una filigrana de patogènia o de crítica terapèutica és molt menys interessant pel estudiant de Medicina que el sapiguer en quina branca de la matèria podria obtenir major eficàcia i rendiment.

Els cinc tipus d'atenció que la Psicologia aplicada ha destinat en la intel·ligència humana són perfectament aplicables a la nostra activitat professional.

Atenció contínua regular, és un grau baix de capacitat atentiva que sense interrupcions deurien posseir-lo els buròcrates de la professió, que tenen quasi sempre un camp d'acció limitat que veuen sempre les mateixes coses i de la mateixa manera i poden automatitzar llurs activitats. La atenció en el present cas àdhuc esmortuïda, mentres no s'adormi del tot, és suficient per a complir la funció encomenada.

Atenció distribuïda, o sigui un grau de mobilitat atentiva que permeti veure ràpidament moltes coses a la vegada, conduint el raonament, cap al fet d'urgència, culminant amb l'agilitat mental necessària per a resoldre els problemes que planteja la pràctica, és indispensable al metge general internista i externista que, abarçant tota la Medi-

na, deu fer les indicacions justes suggerides per la observació àmplia i ràpida.

Atenció concentrada, o sigui la capacitat d'enfocar intensament un punt determinat del camp observat en un moment donat, mentre duri el fet o fenòmen que deu observar-se amb perfecció i d'aquesta exacta observació dependrà la vida d'un malalt o la seguretat de una afirmació, la necessitaran els operadors cirurgians, els laboratistes i algun especialitzat en oftalmòlec o otorinolaringòlec.

Atenció rítmica, serà excellent pels qui tinguin a son càrrec activitats periòdiques de diferent naturalesa, com els que simultaneïgen la Medicina burocràtica a l'ensens que alguna especialitat.

Atenció papellonant, o sigui una atenció de percepció ràpida, encara que no sigui extensa ni concentrada, deuen posseir-la els ajudants de clíniques i laboratoris i alguns especialitzats com odontòlegs o eletròlegs.

Poquíssimes persones podran qualificar sa pròpia atenció. Els aparells i text que funcionen en els instituts de Psicologia aplicada podran demostrar quin tipus d'atenció té el subjecte que desitja orientar-se científicament.

Barcelona disposa del millor institut d'orientació professional d'Europa; el personal tècnic, auxiliars, *testers* i direcció són reconeguts universalment com eminències en la ciència orientadora.

Els estudiants i metges joves podrien aprofitar-lo.

Altres funcions mentals com la memòria, imaginació, voluntat, entren també en joc per a determinar la nostra estructura psíquica més adaptable a una determinada classe de treball.

Així certes disposicions congènites que donen a certs individus millor sensibilitat muscular i tàctil i més precisió en la motricitat dels petits músculs de la mà que a uns altres de sensibilitat grollera i moviments poc precisos. Per les petites tasques manuals de la nostra professió, com exploració de tacte, palpació, agudesa sensorial en la auscultació, tenen aquestes disposicions més importància de la que li hem donat fins ara.

Si el professional té bones mans, excellent vida i vista, li serà facilíssim l'exploració i el maneig intel·ligent d'instrumental delicat.

Per aquest sol fet alguns capiran la fama de eminents i altres no passaran mai del munt anònim.

Vegi's si té importància una prèvia determinació de les aptituds i condicions fisiològiques indispensables per al millor compliment de la funció professional, que pugui ésser adaptada amb més probabilitats d'èxit.